

N:o 77.

Af herr Nils Petersson i Runtorp, angående ändring af § 13 riksdagsordningen.

Då det är af största vigt, att ett lands lagar i allmänhet äro grundade på rättvisa och billighet, gäller detta i ännu högre grad om dess grundlagar. Att så icke är förhållandet med § 13 mom. 3 i Riksdagsordningen, har länge varit allmänt känt och beklagadt. Förslag har äfven tid efter annan framstälts om ändringar, åsyftande att stadsrepresentanternas antal ej må blifva allt för öfverväldigande genom den tillväxt i antal, som har sin grund i rättigheten att för stad välja flere representanter efter folkmängden, än för landet. Konstitutionsutskottet har äfven erkänt behovet af ifrågasatta och föreslagna förändringar, men hvarken motionärernas eller utskottets förslag har hittills blifvit af någon af kamrarne antaget. De försök, som utskottet på senare tiden gjort med sina jemkningsförslag, tyckas mig mera intrassla än utreda frågan. Dermed vinnes visserligen en sak, nemligen tidsutdrägt, men frågan är allt för vigtig för att på så sätt undanskjutas, utan fordrar sin snara och tidsenliga lösning. Jag tror därför, att tiden är inne, att denna nu mer än förr af omständigheterna påkallade förändring göres snart och på ett sätt, som öfverensstämmer med billighet och rättvisa, samt allmänna tänkesättet inom landet. Enligt mitt förmenande böra riksdagsmän till så väl Första som Andrakammaren väljas efter folkmängd samt lika för stad och land. Alla förslag och underhandlingar, som icke taga steget fullt ut, föranleda endast till framtida stridigheter emellan stad och landsbygd, och lycklig måste den dag heltas, då denna strid i detta hänseende vid våra riksdagar kunde anses avslutad. Vi skulle då, enligt min åsigt, lättare komma till den upp-

fattningen, att vi äro ett folk, som har gemensamma intressen, och att hvad som är fosterlandets väl, är allas, både städernas och landtbyggd-ens invånares, samt att vi alla behöfva stödja och hjälpa hvarandra. Detta tror jag endast kan ske, då land och stad få lika representations-rätt. Vinner detta förslag utskottets godkännande, torde de nuvarande mom. 2 och 3 i förutnämnde § 13 kunna sammanföras till ett mom. 2 i samma paragraf.

Jag vågar därför föreslå,

att Riksdagen beslutar i § 13 riksdagsordningen en ändring af följande lydelse:

§ 13.

Mom. 1. Andra Kammarens ledamöter — — under hvilket valet skett.

Mom. 2. I hvarje stad och på landet hvarje domsaga, som eger en folkmängd af 20,000 eller mer, utses en riksdagsman för hvarje fullt tal af 20,000. Öfriga städer med egen jurisdiktion och domsaga jemte köpingar skola första gången af Konungen och der-efter hvart tionde år af kammaren ordnas, så vidt ske kan länsvis i särskilda valkretsar, som hvardera utse en riksdagsman, och skall hvarje sådan valkrets inne-hålla en folkmängd af minst 10,000 och högst 20,000.

Och öfverlåter jag åt konstitutionsutskottet, till hvilket jag anhåller, att denna min motion måtte remitteras, att åt ordalydelsen i så väl här ofvan framställda förslag som möjligen häraf erforderliga ändringar i grundlagarna gifva den form och ordalydelse, som utskottet kan finna för ändamålet lämpliga.

Stockholm den 25 januari 1889.

Nils Petersson.